

/ teatre /

¿FARIES QUALSEVOL COSA PEL TEU FILL?

El Teatre Gaudí acull un àgil 'thriller' d'Ever Blanchet, dirigit per Marta Gil Polo, que a partir d'uns foscos secrets familiars ens planteja un debat sobre conviccions ètiques

---

E

---

ver Blanchet, l'autor de *Karen*, explica que el va inspirar un fet real sobre un jutge que no va poder portar a judici dos adolescents, un d'ells acusat de matar una noia, perquè els seus pares els van treure del país abans que trepitgessin la sala del tribunal. Aquest fet va donar peu al responsable del Teatre Gaudí a elaborar una peça que planteja una pregunta molt concreta: ¿faries qualsevol cosa pel teu fill? Com sempre passa amb les òptiques teatrals ben enfocades, és a

MARTÍ FRADERA

Karen

Teatre Gaudí

Autor:

Ever Blanchet

Direcció

Marta Gil Polo

Repertiment

Armand Villén, Maria Clausó, Pep Planas, Isabelle Bres, Isa Mateu, Carles Pulido

Fins al 9 de juny

Des de 12 €

MARTA GIL POLO MOU AMB DESTRESA LES PEGES D'UN REPARTIMENT QUE ES GUANYA UNA NOTA ALTA

va desmanegant en cada escena.

No es tracta de revelar res, els feïços espòilers, però entre el Mario i l'Andreu van ordir una sortida per deslliurar els seus fills d'un episodi tràgic: la mort de l'amiga d'un d'ells. I amb el jove, que respon a un nom bíblic com el d'Abel, com a testimoni. El text de Blanchet es ramifica en el tema de la violència masclista com una plaga que afecta tots els estrats socials o qüestions ètiques sobre on és la frontera del que es pot fer quan un fill se situa al marge de la llei per un episodi tràgic.

ESPAI NO NATURALISTA

Karen funciona perquè compta amb una direcció tan intel·ligent com efectiva de Marta Gil Polo en un espai no naturalista, que juga amb la il·luminació, quatre cadires i una taula. La directora mou els peons amb el dinamisme necessari per atrapar l'espectador. També compta amb un repartiment excel·lent en el qual tothom és al seu lloc.

Armand Villén fa un bon paper com a Andreu, un comissari de policia sense escrúpols i aire ranci, fatxa. Pep Planas també posa tots els matisos com el seu amic Mario, una persona que té molt a ocultar. Isa Mateu és una expressiva infermera, mentre Isabelle Bres i Maria Clausó també llueixen experiència. Carles Pulido, el més jove, mostra força com a Abel. Potser hi podria haver més definició d'algun personatge o situació clau del *thriller*, però *Karen* es mereix l'aplaudiment per una bona intriga que també és tragèdia. —

l'espectador a qui correspon respondre o, com a mínim, debatre sobre l'interrogant.

Karen transcorre a bon ritme sota els paràmetres d'un *thriller*. S'obre amb l'aparició d'un personatge, el Mario, que fa una trucada inesperada a un amic, l'Andreu, després d'una dècada d'absència. Li anuncia la seva tornada des d'Austràlia, on ha viscut els últims anys. Poc després, l'Andreu rep la seva dona, la Carme, que també ve de lluny, de Colòmbia, on acaba de visitar el seu fill, resident allà amb la seva família. A poc a poc, la trobada s'amplia amb l'aparició d'un parell d'amigues i un jove d'origen marroquí, nascut a Lleida, que diu que és el fill d'una d'elles.

En aparença, tot es desenvolupa amb normalitat, però hi ha un evident mar de fons. L'aparició del Mario destaparà un episodi llarg temps oblidat. Un tall a la peça ens porta cap a un *flashback* de 13 anys que ens posa en situació. El muntatge agafa llavors un vol sostingut a l'embarcar-se en un *thriller* que es

EL +

L'efectiva direcció dona vol al dinamisme del text juntament amb un sòlid treball interpretatiu.

EL -

Hi ha certa irregularitat en la definició dels personatges en una obra que és molt coral.